




DOI <https://doi.org/10.32782/3041-1297/2026-1-2>

А. В. Татарчук, Т. А. Равлюк

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, м. Чернівці, Україна

ORCID: <http://orcid.org/0009-0005-4328-970X> – А. В. Татарчук

<http://orcid.org/0000-0003-4993-5125> – Т. А. Равлюк

 t.ravliuk@chnu.edu.ua

ІННОВАЦІЙНІ ВЕКТОРИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ВІДНОВЛЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ В УМОВАХ ТРИВАЛОЇ КРИЗИ

Анотація. У статті проаналізовано трансформацію механізмів державного управління у сфері забезпечення якості загальної середньої освіти в умовах воєнного стану та стратегічного планування повоєнного відновлення України. Обґрунтовано, що тривала криза, спричинена повномасштабною агресією, зумовила перехід від традиційних методів адміністративного нагляду до гнучких, сервісно-орієнтованих моделей управління, що ґрунтуються на цифровізації та адаптивності.

Динаміка змін у державній політиці представлена через призму трьох ключових інноваційних векторів. Перший – діагностико-аналітичний – базується на впровадженні та функціонуванні інформаційно-аналітичної системи «EvalEd». Доведено, що перехід до цифрового моніторингу дозволив трансформувати освітній аудит із інструменту зовнішнього контролю на дієвий механізм стратегічного самоаналізу закладів освіти та об'єктивного оцінювання освітніх втрат на рівні громад. Другий вектор – безпековий – розглядається як фундаментальна передумова відновлення очного навчання. На основі систематизації пріоритетних викликів висвітлено проблеми невідповідності місткості укриттів, обмеженості інклюзивного доступу до захисних споруд та переходу від ситуативного до об'єктивного фінансування капітального будівництва на основі показників освітнього середовища.

Третій вектор – адаптивно-цифровий – розкривається через аналіз еволюції платформи «Всеукраїнська школа онлайн». Визначено, що платформа перетворилася з репозиторію навчального контенту на інтегроване інституційне ядро цифрової екосистеми освіти. Особливу увагу приділено функціональним модулям для діагностики навчальних розривів та інструментам методичної підтримки вчителів, що дозволяє масштабувати персоналізовані траєкторії навчання в масштабах усієї країни.

У висновках підкреслено, що синергія зазначених векторів закладає нову парадигму освітнього менеджменту, де цифровізація виступає наскрізним інструментом забезпечення якості.

Ключові слова: державна політика, якість освіти, діагностико-моніторинговий напрям, безпековий вектор, адаптивно-цифрова екосистема.

А. В. Татарчук, Т. А. Равлюк

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University, Chernivtsi, Ukraine

INNOVATIVE VECTORS OF STATE POLICY IN THE SPHERE OF EDUCATION QUALITY RECOVERY UNDER CONDITIONS OF PROLONGED CRISIS

Abstract. This article analyzes the transformation of state governance mechanisms in ensuring the quality of general secondary education under martial law and the strategic planning of Ukraine's post-war recovery. It is argued that the prolonged crisis, caused by full-scale aggression, has prompted a shift from traditional administrative oversight methods to flexible, service-oriented management models based on digitalization and adaptability.

The dynamics of changes in state policy are presented through the prism of three key innovative vectors. The first—diagnostic-analytical—is based on the implementation and functioning of the information-analytical system “EvalEd.” It is demonstrated that the transition to digital monitoring has transformed educational auditing from an external control instrument into an effective mechanism for strategic self-analysis of educational institutions and objective assessment of educational losses at the community level. The second vector—safety-oriented—is

considered a fundamental prerequisite for the resumption of in-person learning. Based on the systematization of priority challenges, the study highlights issues such as insufficient shelter capacity, limited inclusive access to protective facilities, and the shift from situational to objective funding of capital construction based on educational environment indicators.

The third vector—adaptive-digital—is revealed through an analysis of the evolution of the “All-Ukrainian Online School” platform. It is determined that the platform has transformed from a repository of learning content into an integrated institutional core of the digital education ecosystem. Special attention is paid to functional modules for diagnosing learning gaps and providing methodological support for teachers, enabling the scaling of personalized learning trajectories across the entire country.

In conclusion, it is emphasized that the synergy of these vectors establishes a new paradigm of educational management, where digitalization serves as a cross-cutting tool for ensuring quality.

Key words: state policy, quality of education, diagnostic-monitoring direction, safety vector, adaptive-digital ecosystem.

Постановка проблеми та її зв’язок із науковими та практичними завданнями. Сучасний етап розвитку української системи загальної середньої освіти характеризується перебуванням у стані перманентної кризи, що виникла внаслідок кумулятивного ефекту пандемії COVID-19 та повномасштабної збройної агресії РФ. Ці події спровокували безпрецедентні освітні втрати, що виявляються не лише в дефіциті навчальних досягнень, а й у деформації процесів соціалізації та погіршенні психоемоційного стану здобувачів освіти.

Традиційні підходи до управління, що формувалися десятиліттями, виявилися недостатніми для подолання таких масштабних викликів. Станом на 2024–2026 роки ситуація вимагає відмови від інерційних моделей та точкових виправлень на користь радикальної трансформації управлінської парадигми. Відтак, на сучасному етапі постає гостра потреба у формуванні інноваційних векторів державної політики, заснованих на комплексній цифровізації моніторингових інструментів та розбудові безпечного освітнього середовища як фундаментальної передумови відновлення якості освітніх послуг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної проблеми. Проблема адаптації національної системи освіти до екстремальних викликів сучасності перебуває у фокусі активних дискусій української наукової спільноти. Фундаментальні теоретико-методологічні засади стійкості закладів загальної середньої освіти в умовах воєнного стану та повоєнної відбудови закладено у працях М. Головка, О. Локшиної та О. Топузова [9]. Автори обґрунтовують концепцію неперервності навчання та наголошують на необхідності радикальної адаптивності освітніх програм до мінливих безпекових умов.

Окремий масив досліджень присвячено інституційним аспектам забезпечення якості освіти в умовах турбулентності. Зокрема, у публічних доповідях та аналітичних матеріалах Р. Гурака [1]

обґрунтовано трансформацію функцій Державної служби якості освіти, яка в умовах воєнного стану переорієнтувалася з контролю на методичну підтримку та комплексний моніторинг освітнього процесу. Такий підхід дозволив на рівні державної політики системно підійти до проблеми навчальних втрат не лише як до дефіциту знань, а й як до результату порушення стабільності освітнього середовища.

Корелятивно до зазначеної проблематики вибудовуються розвідки Г. Бичко, Т. Вакуленко та В. Терещенка [2], які фокусуються на розробленні науково-методологічного інструментарію для об’єктивного вимірювання результатів освітньої регресії. Авторами деталізовано механізми діагностики навчальних досягнень учнів, що в синергії з аналітикою Державної служби якості освіти формує надійне інформаційне підґрунтя для розроблення компенсаторних стратегій на загальнодержавному рівні.

Важливою складовою реалізації зазначених стратегій є розвиток цифрової компетентності педагогів, що в умовах тривалої кризи постає не просто професійною вимогою, а базовим інструментом забезпечення життєздатності системи освіти. Нормативно-правовий фундамент цього напряму закладено у Концепції розвитку цифрових компетентностей [7] та Професійному стандарті вчителя [5], де цифрову грамотність визначено як обов’язкову трудову функцію. Теоретичні засади адаптації європейської моделі DigCompEdu до українських реалій та розвиток цифрової дидактики в умовах воєнного стану досліджують В. Биков, І. Іванюк та О. Овчарук [3, 10].

Окремі питання динаміки змін у цифровій компетентності вчителів Нової української школи та аналіз моніторингових даних щодо їхніх практичних навичок у роботі з цифровими інструментами висвітлено у наших попередніх розвідках [8].

Глобальний контекст дослідження підкріплюється аналітичними доповідями міжнародних інституцій, як-от ЮНІСЕФ та Світовий банк [11].

Їхні напрацювання дозволяють імплементувати передовий світовий досвід подолання «навчальних розривів» у країнах, що пройшли через збройні конфлікти, адаптуючи його до специфіки українського освітнього ландшафту.

Попри наявність ґрунтовних розробок щодо методології вимірювання навчальних втрат та трансформації управління, у науковому дискурсі недостатньо висвітлено питання системної інтеграції інноваційних векторів державної політики як єдиного механізму відновлення якості освіти в період 2024–2026 років. Зокрема, потребує додаткового аналізу взаємозв'язок між цифровими інструментами діагностики та впровадженням гнучких моделей навчання як стратегічної відповіді на тривалі кризові виклики.

Формулювання цілей статті. Метою статті є аналіз ключових інноваційних векторів державної політики України, спрямованих на відновлення якості загальної середньої освіти в умовах тривалої кризи 20-х років ХХІ століття. Досягнення поставленої мети передбачає розкриття змісту діагностико-моніторингового, безпекового та адаптивно-цифрового напрямів діяльності державних інституцій у період 2024–2026 років.

Виклад основного матеріалу дослідження. Реалізація окресленої мети вимагає переосмислення самої природи державного управління освітою, яке в період 2024–2026 років остаточно трансформується з фіскально-контрольної моделі у сервісно-підтримуючу. Центральне місце у цьому процесі посідає діагностико-моніторинговий напрям, який виступає фундаментом для всіх наступних управлінських рішень. Логіка такої трансформації продиктована необхідністю отримання об'єктивних даних про реальний стан освітньої системи, яка протягом останніх років функціонує в режимі безперервного подолання кризових ситуацій.

Ключовим інструментом розбудови цієї системи стала цифровізація процедур оцінювання якості освітньої діяльності, що ознаменувало перехід від суб'єктивного експертного нагляду до об'єктивного моніторингу на основі верифікованих показників. Як свідчать матеріали Публічного звіту Голови Державної служби якості освіти Р. Гурака за 2025 рік [1], у період 1463 днів повномасштабного протистояння пріоритети державної політики змістилися з констатації відповідності закладу стандартам до вимірювання його стійкості та здатності забезпечувати безперервність навчання.

Важливою інновацією цього періоду стала імплементация процедур моніторингу з низьким рівнем інтенсивності адміністративного втручання,

що дозволяє здійснювати всебічне оцінювання якості освіти без порушення ритмічності освітнього процесу. Це дозволило розв'язати ключову суперечність між необхідністю контролю якості та дефіцитом часу й ресурсів у педагогічних колективів. Державна служба якості освіти переглянула критерії оцінювання, адаптувавши їх до умов змішаного та дистанційного навчання, де особлива увага приділяється психологічній безпеці, цифровій інклюзії та гнучкості управлінських рішень.

Практична реалізація цих принципів та відповідне нормативне підґрунтя для цього процесу було закладено через реалізацію експериментального проєкту з впровадження інформаційної (автоматизованої) системи зовнішнього оцінювання і самооцінювання освітніх та управлінських процесів у закладах освіти «EvaluEd» (Постанова КМУ від 28.04.2023 № 407) [6]. Це дозволило апробувати цифрові інструменти моніторингу в реальних умовах воєнного стану, забезпечивши безперервність циклу забезпечення якості навіть за обмеженого фізичного доступу до закладів.

Важливим інструментом такої діагностики у 2024–2025 роках стало узагальнення результатів зовнішнього оцінювання управлінської діяльності органів місцевого самоврядування (87) щодо здійснення ними повноважень у сфері освіти. Отримані дані дозволили ідентифікувати системні невідповідності, які суттєво гальмують відновлення якісного освітнього процесу та потребують оперативного корегування (рис. 1).

Систематизація пріоритетних викликів (рис. 1) свідчить, що найбільш критичними на сьогодні є проблеми невідповідності розрахункової місткості укріплень фактичній кількості учнів, обмеженість доступу до захисних споруд для осіб з інвалідністю та відсутність затверджених стратегій розвитку у значної частини закладів.

Виявлені дефіцити підтверджують, що територіальні громади часто не мають цілісного бачення розвитку освітньої мережі в умовах тривалої безпекової нестабільності. Це призводить до ситуативного управління замість стратегічного планування, що, своєю чергою, гальмує впровадження інклюзивних стандартів та забезпечення рівного доступу до якісної освіти для всіх категорій здобувачів. Подолання цієї «управлінської розірваності» можливе лише через інтеграцію розрізнених даних у єдину цифрову екосистему.

Інтеграція результатів таких моніторингових у діяльність територіальних громад створює нову якість управління на місцях, дозволяючи державі відійти від лінійного розподілу ресурсів на користь точкової підтримки закладів освіти. Тепер



Рис. 1. Пріоритетні виклики у сфері ЗЗО за результатами оцінювання управлінської діяльності органів місцевого самоврядування

Джерело: сформовано автором на основі [1]

фінансування стратегічних напрямів – від технічного оснащення до капітального будівництва укриттів – базується на об’єктивних показниках стану освітнього середовища та реального рівня освітніх втрат у конкретному регіоні. У такий спосіб діагностика стає безпосереднім поштовхом до реалізації безпекового вектора, де створення захищеного простору розглядається не як автономне технічне завдання, а як фундаментальна передумова для відновлення очного навчання та соціалізації учнів у кризових умовах.

Водночас, подолання інфраструктурних дефіцитів є лише першим етапом, що створює умови для реалізації третього, адаптивно-цифрового вектора – відновлення якості безпосередньо освітнього процесу. У 2024–2026 роках державна політика зміщує фокус на ідентифікацію та подолання «навчальних розривів», спричинених війною. Ключовим інструментом тут виступає не класичне оцінювання, а цифрова екосистема «Всеукраїнська школа онлайн» [4]. Впровадження інструментів експрес-діагностики з використанням адаптивного тестування дозволяє перетворити моніторинг на персоналізований трек для учня: система автоматично пропонує компенсаторні модулі для надолуження тем, засвоєних фрагментарно через безпекові загрози чи міграцію.

Відповідно до нормативно визначених завдань функціонування платформи «Всеукраїнська школа онлайн», пріоритет зміщується на забезпечення можливості вимірювання та надолуження прогалів у знаннях здобувачів освіти:

«1) забезпечення учасників освітнього процесу вільним онлайн доступом до освітніх мате-

ріалів, зокрема для організації навчання в різних формах;

2) забезпечення методичної підтримки педагогічних працівників під час здійснення освітнього процесу та можливості їх професійного розвитку засобами Платформи;

3) забезпечення можливості вимірювання та надолуження прогалів у знаннях здобувачів освіти засобами Платформи;

4) захист даних (у тому числі персональних), що розміщуються на Платформі, від несанкціонованого доступу, знищення, модифікації;

5) інші завдання, визначені законодавством» [4].

Перелічені завдання підтверджують трансформацію Платформи з простого репозиторію цифрових ресурсів у повноцінну діагностико-корекційну систему. Їх практичне втілення стає можливим завдяки розширеним функціональним можливостям, ключове значення серед яких має впровадження особистих електронних кабінетів для всіх учасників освітнього процесу. Це дозволяє не лише персоналізувати доступ до контенту, а й створює основу для автоматизованого збирання та обробки даних про навчальний поступ учнів.

Важливим технологічним акцентом є можливість використання Платформи для організації навчання у різних формах, що в поєднанні з інструментами методичної підтримки вчителів, перетворює її на гнучке середовище, здатне адаптуватися до індивідуальних потреб дитини та специфічних умов роботи конкретного закладу освіти. У такий спосіб функціонал ВШО закриває повний цикл управління якістю освіти на

рівні уроку: від діагностики прогалин до надання корекційного контенту та верифікації результатів.

Системність адаптивного підходу підтверджується структурою Платформи, яка згідно з Положенням (розд. V, п. 1), інтегрує блоки дистанційних курсів, модулі «Кабінет Вчителя» та «Професійна освіта онлайн», а також підсистеми тестування та видачі сертифікатів. Особливої ваги в контексті державної політики набуває нормативно закріплена взаємодія Платформи з іншими інформаційно-комунікаційними системами (розд. V, п. 3).

Це створює підґрунтя для формування єдиного цифрового простору, де дані про професійний розвиток педагога, результати тестування учнів та верифіковані навчальні матеріали стають частиною загальної системи моніторингу якості освіти. Таким чином, ВШО функціонує не як ізольований вебресурс, а як інтегрований вузол загальнодержавної освітньої екосистеми, що забезпечує безперервність та об'єктивність управління освітнім процесом навіть у кризових умовах.

Варто наголосити, що роль «Всеукраїнської школи онлайн» не обмежується функцією транслятора контенту; вона виступає інституційним ядром ширшої цифрової екосистеми. Навколо неї консолідуються локальні системи управління навчанням (LMS), інструменти штучного інтелекту для аналітики освітніх даних та мережа цифрових освітніх центрів. Такий підхід дозволяє масштабувати адаптивну модель навчання на всю систему загальної середньої освіти, перетворюючи цифровізацію на наскрізний інструмент забезпечення якості, незалежно від фізичного розташування учасників освітнього процесу.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Комплексний розгляд окреслених векторів трансформації свідчить, що сучасна державна політика у сфері забезпечення якості загальної середньої освіти зазнала докорінної трансформації, адаптуючись до викликів воєнного часу та стратегічних цілей повоєнного відновлення. Основним вектором цих змін став перехід від традиційного адміністративного нагляду до гнучкої моделі сервісної підтримки, де ключову роль відіграє цифровізація управлінських процесів. Встановлено, що впровадження системи «EvaluEd» докорінно змінило філософію освітнього аудиту, перетворивши його з контролюючого механізму на аналітичний фундамент для прийняття стратегічних рішень як на рівні окремого закладу, так і на рівні територіальної громади.

Критичне значення для відновлення якості освіти набув інфраструктурно-безпековий аспект.

Аналіз засвідчив, що інституційна стійкість закладів освіти безпосередньо залежить від прозорості та оперативності управління ресурсами при облаштуванні безпечного освітнього середовища. Водночас подолання інфраструктурних дефіцитів виступає лише передумовою для реалізації глибинних змістовних змін, що втілюються через розбудову адаптивно-цифрової екосистеми. У цьому контексті платформа «Всеукраїнська школа онлайн» еволюціонувала у функціональне ядро системи, що через інструменти експрес-діагностики та персоналізовані компенсаторні модулі забезпечує закритий цикл управління якістю навчання та ефективно нівелює навчальні розриви.

Таким чином, синергія діагностичних інструментів, безпекової інфраструктури та інтегрованих цифрових платформ закладає нову парадигму освітнього менеджменту. Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі вбачаються у розробці спеціалізованих моделей управління якістю освіти для територій, що потребують особливих заходів відновлення після деокупації.

Список літератури:

1. Гурак Р. Публічний звіт Голови Державної служби якості освіти України за 2025 рік. *Державна служба якості освіти України*. 2026. URL: <https://sqe.gov.ua/publichnyj-zvit-golovy-derzhavnoyi-sluzhby-yakosti-osvity-ukrayiny-ruslana-guraka-za-2025-rik/>
2. Навчальні втрати: сутність, причини, наслідки та шляхи подолання: аналітичний звіт / Г. Бичко, В. Терещенко; наук. консульт. Т. Вакуленко; Український центр оцінювання якості освіти. Київ: УЦОЯО, 2023. 31 с. URL: <https://testportal.gov.ua/navchalni-vtraty-sutnist-prychyny-naslidky-ta-shlyahy-podolannya-analitychnyj-material-vid-fahivtsiv-ukrayinskogo-tsentru-otsinyuvannya-yakosti-osvity/>
3. Науково-методичне забезпечення цифровізації освіти України: стан, проблеми, перспективи : Наукова доповідь Загальним зборам НАПН України (18–19 листоп. 2022 р.) / В. Г. Кремень, В. Ю. Биков, О. В. Спірін та ін. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*. 2022. Т. 4. № 2. URL: <https://visnyk.naps.gov.ua/index.php/journal/article/view/320>
4. Про затвердження Положення про вебплатформу дистанційного навчання «Всеукраїнська школа онлайн» : Наказ Міністерства освіти і науки України від 16.06.2023 № 746. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1094-23>
5. Про затвердження Професійного стандарту «Вчитель закладу загальної середньої освіти» : Наказ Міністерства економіки України від 23.12.2020 № 2736. URL: <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennia-profesiinoho-standartu-vchytel-zakladu-zahalnoi-serednoi-osvity>

6. Про реалізацію експериментального проекту з впровадження інформаційної (автоматизованої) системи зовнішнього оцінювання і самооцінювання освітніх та управлінських процесів у закладах освіти «Evalued»: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.04.2023 № 407. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/407-2023-%D0%BF#Text>

7. Про схвалення Концепції розвитку цифрових компетентностей та затвердження плану заходів з її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 167-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text>

8. Татарчук А., Равлюк Т. Цифрова компетентність вчителів закладів загальної середньої освіти: розвиток в умовах кризових трансформацій. *Суспільство та національні інтереси*. Серія: Освіта / Педагогіка. 2025. № 11(19). С. 388–399. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-11\(19\)-388-399](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-11(19)-388-399)

9. Топузов О. М., Головка М. В., Локшина О. І. Освітні втрати в період воєнного стану: проблеми діагностики та компенсації. *Український педагогічний журнал*. 2023. № 1. С. 5–13. DOI: <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2023-1-5-13>

10. Цифрова компетентність вчителя нової української школи: 2024: інновації в умовах змін: препринт / за заг. ред. О. В. Овчарук. Київ: ЦО НАПН України, 2024. 260 с. URL: <https://enpuirb.edu.ua/server/api/core/bitstreams/aeb29042-179e-4f28-8a58-300112e9e8fc/content>

11. Education in Ukraine: Current Challenges and Future Outlook: UNICEF Regional Office for Europe and Central Asia, 2024. URL: <https://www.unicef.org/eca/press-releases/46-million-children-ukraine-facing-ongoing-educational-barriers-fourth-academic-year>

References:

1. Bychko, H., & Tereshchenko, V. (2023). *Navchalni vtraty: sutnist, prychny, naslidky ta shliakhy podolannya: analitychny zvit* [Learning losses: essence, causes, consequences and ways to overcome: analytical report]. Kyiv: Ukrainian Center for Educational Quality Assessment. Retrieved from: <https://testportal.gov.ua/navchalni-vtraty-sutnist-prychny-naslidky-ta-shlyahy-podolannya-analitchnyj-material-vid-fahivtsiv-ukrayinskogo-tsentru-otsinyuvannya-yakosti-osvity/>

2. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2021). *Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku tsyfrovyykh kompetentnostei ta zatverdzhennia planu zakhodiv z yii realizatsii: Rozporiadzhennia vid 03.03.2021 No. 167-r* [On approval of the Concept for the development of digital competences and approval of the action plan for its implementation: Order dated March 3, 2021 No. 167-r]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/167-2021-%D1%80#Text>

3. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2023). *Pro realizatsiiu eksperymentalnoho proektu z vprovadzhennia informatsiinoi (avtomatyzovanoi) systemy zovnishniogo otsiniuvannia i samootsiniuvannia osvitnikh ta upravlinskykh protsesiv u zakladakh osvity "Evalued"*: Postanova vid 28 kvitnia 2023 No. 407 [On

the implementation of an experimental project on the introduction of the informational (automated) system of external evaluation and self-evaluation of educational and management processes in educational institutions "Evalued": Resolution dated April 28, 2023 No. 407]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/407-2023-%D0%BF#Text>

4. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2023). *Pro zatverdzhennia Poriadku ta umov nadannia subventsii z derzhavnogo biudzhetu mistsevym biudzheta na oblashtuvannia bezpechnykh umov u zakladakh zahalnoi serednoi osvity: Postanova vid 28.04.2023 No. 419* [On approval of the Procedure and conditions for providing subventions from the state budget to local budgets for the arrangement of safe conditions in general secondary education institutions: Resolution dated April 28, 2023 No. 419]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/419-2023-%D0%BF#Text>

5. Hurak, R. (2026). *Publichnyi zvit Holovy Derzhavnoi sluzhby yakosti osvity Ukrainy za 2025 rik* [Public report of the Chairman of the State Service for Quality of Education of Ukraine for 2025]. *State Service for Quality of Education of Ukraine*. Retrieved from: <https://sqe.gov.ua/publichnyj-zvit-golovy-derzhavnoy-sluzhby-yakosti-osvity-ukrayiny-ruslana-guraka-za-2025-rik/>

6. Kremen, V. H., Bykov, V. Yu., Spirin, O. V. et al. (2022). *Naukovo-metodychne zabezpechennia tsyfrovizatsii osvity Ukrainy: stan, problemy, perspektyvy* [Scientific and methodological support for the digitalization of education in Ukraine: state, problems, prospects]. *Visnyk Natsionalnoi akademii pedahohichnykh nauk Ukrainy*, 4(2). Retrieved from: <https://visnyk.naps.gov.ua/index.php/journal/article/view/320>

7. Ministry of Economy of Ukraine. (2020). *Pro zatverdzhennia Profesiinoho standartu "Vchytel zakladu zahalnoi serednoi osvity"*: nakaz vid 23.12.2020 No. 2736 [On approval of the Professional Standard "Teacher of a General Secondary Education Institution": Order dated December 23, 2020 No. 2736]. Retrieved from: <https://mon.gov.ua/npa/pro-zatverdzhennia-profesiinoho-standartu-vchytel-zakladu-zahalnoi-serednoi-osvity>

8. Ministry of Education and Science of Ukraine. (2023). *Pro zatverdzhennia Polozhennia pro vebplatformu dystantsiinoho navchannia "Vseukrainska shkola onlain"*: Nakaz vid 16 cherv. 2023 No. 746 [On approval of the Regulations on the remote learning web platform "All-Ukrainian School Online": Order dated June 16, 2023 No. 746]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1094-23>

9. Ovcharuk, O. V. (Ed.). (2024). *Tsyfrova kompetentnist vchytelia novoi ukrainskoi shkoly: 2024: innovatsii v umovakh zmin* [Digital competence of the teacher of the New Ukrainian School: 2024: innovations in terms of changes]. Kyiv: IITLT NAES of Ukraine. [in Ukrainian].

10. Tatarchuk, A., & Ravliuk, T. (2025). *Digital competence of teachers of general*

secondary education institutions: development in the conditions of crisis transformations. *Society and National Interests*, 11(19), 388–399. [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-11\(19\)-388-399](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-11(19)-388-399)

11. Topuzov, O. M., Holovko, M. V., & Lokshyna, O. I. (2023). Educational losses during martial law: problems of diagnosis and compensation. *Ukrainian Educational Journal*,

(1), 5–13. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2023-1-5-13>

12. UNICEF. (2024). Education in Ukraine: Current Challenges and Future Outlook. UNICEF Regional Office for Europe and Central Asia. Retrieved from: <https://www.unicef.org/eca/press-releases/46-million-children-ukraine-face-ongoing-educational-barriers-fourth-academic-year>

© А. В. Татарчук, Т. А. Равлюк

Оглядова стаття

Дата першого надходження статті до видання: 18.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 13.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026